

Peto à uobis quemadmodum ego uobis modestum & utilem
me præbui, sic & uos nunc mei rationem habeatis. Ex oratione
aduersus Polyclem.

VIRO DE LITTERIS

OPTIME MERITO D. NICOLAO

TARTERIO MECOENATI

suo Desiderius Iacotius

Vandoperanus S.

VM Philosophici curriculi tempus tuæ
singulari liberalitate erga me penè abso-
luissem Meccenas, quasi de uia fessus ad
Ciceronem tanquam in locum quendam
amœnum relaxandi animi caussa mihi con-
fugiendum putauit. Qui enim ab eo de phi-
losophia & eloquẽtia libri uariè copiosèq;
perscripti sunt, non solum ut nosti, admirabili quadam scientia,
sed etiam suauitate dicendi & copia legentium ita mouent ani-
mos, ut qui eos in manus sumpserit, deponere nunquam uelit. Hoc
unum negotij non nihil exhibere solet, quòd cum magnam partem
in eorum philosophorum, qui tum florebant sententijs & præce-
ptis explicandis sit occupatus, libri autem non extent, ex quibus,
quid censuerint, possimus cognoscere, hæsitare plerunq; & dubi-
tare solemus, nonnulli etiam ex Platone aut Aristotele deprome-
re aliquid, quanquam alienum, quod rudioribus ad rem facere uideatur,
ne in suspicionem ignorationis ueniant. Quod cum do-
ctissimorum uirorum iudicio ineptum intelligerem, philosophos
illos prope omnes, quorum sententiæ quædam latinè expressæ
sunt à Cicerone, unum in locum, quo ad per uires licuit, conduxi,
& nominatim cuiusque decretam uno duntaxat Cicerone con-
quisita breuiter conscripsi, ut eloquentiæ & philosophiæ studiosè

disputationum capita, quæ sunt apud Ciceronem in medio posita haberent, & ex Cicerone Ciceronem interpretarentur. Quam re si à me prætermisum quid fuerit, quod equidem in tanta librorum uarietate & opinionum multitudine non dubito, ab æquis librorum alienorum æstimatoribus ueniam peto, & hæc si aliqua ex parte ad palatum fecerint, commodius & uberius me, cum licebit, tractaturum promitto. Alios nihil moror. Te autem Meccenas, ut hoc qualecunque tandem est, æqui boniq; consulas, & dum grauioribus incumbimus, nostra, ut cœpisti, studia foueas, uehementer etiam atq; etiam rogo. Vale.

Lutetiæ VIII. Calend. Ianuarij,

M. D. LIIII.

DESIDERII IACOTII
VANDOPERANI DE PHILO-
SOPHORVM DOCTRINA LI-
bellus ex Cicerone.

VM essent plures orti ferè à Socrate, quòd ex illius uarijs & diuersis & in omnem partem diffusis disputationibus à Platone potissimum immortalitati traditis, alijs aliud apprehenderet, pro seminatae sunt quasi familiae dissentientes inter se, & multũ disiectæ & dispares, cùm tamen omnes se Philosophos Socraticos & dici uellent, & esse arbitrarentur. Inter quos præcipuum locum tenent Academici, Peripatetici, Stoici, Epicurei. De quibus singillatim, & distinctè dicere difficile est, ob eam præcipuè causam, quòd cum eorũ decreta queruntur, uariari inter Ciceronis interpretes, & dubitari uidetur. Sed primum illud tenendum est, quòd à uiris doctissimis est animaduersum, Ciceronem omnia prope ex Stoicorum et Academicorum nouorũ disputationibus sumere, ex reliquis pau-

ca que

que quædam aspergere
 que usurpat, in quibus
 pe agnoscas. Verum
 Peripateticis & Academicis
 præcepta notata sunt

Academici

ACADEMICI

entes, ait Cicero nomi
 noris filium philo soph
 acem præstantissimu
 lonium, & Aristotel
 peripatetici dicti sunt
 ut qui Platonis insti
 tuta sum, erant, secum
 nomen habuerunt. C
 runt. nam in spaciore
 Cicerone curricula

ur, plerumque in amb
 ptur, ut dixi inter Pe
 differbat. Abundanti
 rat utriusq; & eadem
 tio. De quibus multa
 rum & malorum, qu
 eri uidemur Græce

vide etiam olim pro
 Grecis politici p
 piserint, multa de
 etiam exempla in
 num enim illa ipsa, qu
 xerunt cum definiem
 ent oratione ornat
 pedia de iustitia, de